

SCRISOARE DESCHISĂ
ANATOMIA UNEI CRIME
VIDEO CAMERA ASCUNSĂ

<https://www.youtube.com/watch?v=WB6FFVkl9oQ>

CĂTRE:

GUVERNUL ROMÂNIEI

Domnului Prim Ministru, Sorin GRINDEANU

MINISTERUL ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

**Domnului Ministru al Educației, Pavel
NĂSTASE**

Stimate domnule Prim Ministru,

Stimate domnule Ministru al Educației,

Centrul European pentru Drepturile Copiilor cu Dizabilități (CEDCD), în calitate de organizație non-guvernamentală cu mandat pe linia protecției și promovării drepturilor copiilor cu dizabilități, prin prezenta dorim să atragem atenția asupra situației deosebit de grave din cele 176

de școli speciale în care sunt izolați peste 30.000 de copii cu dizabilități. **Tratamentul inuman și degradant, abuzurile și lipsa de transparentă a școlilor speciale din Romania nu mai pot fi tolerate.**

CEDCD a sesizat Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 4, Avocatul Popului și Autoritatea Nationala Pentru Protectia Drepturilor Copilului cu privire la **abuzurile și relele tratamente aplicate copiilor cu dizabilități din Școala Specială Gimnazială nr. 4 din București**. Conform probelor video

Catre
Direcția Generală de Asistență Socială și
Copilului Sector 4.

subsemnata [redacted] angajată
a școlii Gimnaziului special nr 4
pe postul de infirmier va aduce
cunoștința ca în data de 14.11.2016
într-o oră 8³⁰ - 10⁰⁰ o profesoară
cuza PARIETLA a lovit un copil CRISTI
de la grupa de grădinița cu copiii
de perete. în timp ce îl certa
Joante tapă și îl împinge în perete.

Am adus la cunoștință conducerei unității
școlii acest eveniment în aceeași zi
la ședința de dialog social organizată în
cabină la ora 16⁰⁰ eu fost persoana
Acest lucru a fost scris și în procesul verbal
încheiat la ședință. Intentionez să dau
ena vină la ogor și eu am cerut ca să
se anuleze protecția copilului.
Va rog să luați în calcul unghi pentru că
arest copil a mai fost bătut și de PARIETLA

și înscrisurilor aflate în posesia CEDCD și depuse la dosarul în cauză, copiii cu dizabilități din Școala Specială Gimnazială nr. 4, sunt **bătuți cu brutalitate în mod sistematic de cadrele didactice, sunt legați cu funia și transportați către diferite zone ale unității de învățământ, sunt agresați fizic, psihic și emoțional permanent.**

Conform probelor video și a declarațiilor personalului școlii, copiii sunt dați cu capul de pereți, trântiți pe jos, trași de păr, lăsați nesupravegheați la ore, ținuți dezbrăcați în școală, totul desfășurându-se **"în spatele ușilor închise"**, așa cum declară unul dintre profesorii școlii în cauză.

Mai mult decât atât, aceste fapte au fost sesizate de-a lungul timpului de către doi angajați ai școlii la ISMB și DGASPC Sector 4, ajunși la limita suportabilității, care au și calitatea de părinți de copii cu dizabilități. Rezultatul acestor sesizări a dus la retalierea masivă împotriva acestora, unul dintre angajați fiind sancționat cu măsura reducerii salariului.

Părinții copiilor cu dizabilități înscriși în școală nu au acces la informații, copiii sunt incapabili să comunice tratamentele inumane la care sunt expuși, iar cei care au luat la cunoștință de anumite fapte sunt intimidați și timorați de conducerea școlii, îngroziți fiind de lipsa unei alternative și de faptul că nu vor mai avea unde să-și ducă copiii la școală, în timp ce ei merg la serviciu.

Situația dezvăluită și sesizată de CEDCD este doar un exemplu dintr-un fenomen amplu răspândit la nivelul sistemului de educație specială din România. Fenomenul abuzurilor din școlile speciale, ascuns cu grijă, de reprezentanții școlilor speciale, face zilnic victime în rândul celor mai vulnerabili copii din România. Doar în 2016, în 30,76% dintre județele din România, Parchetele au fost sesizate cu privire la abuzurile din școlile speciale, iar numărul incidentelor neraportate este cu mult mai mare, știind fiind faptul că părinții copiilor cu dizabilități întâmpină numeroase dificultăți în a accesa sistemul de justiție (lipsa de informare, intimidările, lipsa de resurse).

Stimate domnule Prim-Ministru,

Stimate domnule Ministru al Educației,

Situația copiilor cu dizabilități din România se prezintă în ceea ce privește dreptul la educație, pe scurt, după cum urmează:

1. În România trăiesc **60.645** de copii cu dizabilități de vârstă școlară. Deși Guvernul României raportează un număr de **11.904** copii segregati în școli speciale, cercetarea de teren, relevă o cifră de trei ori mai mare: **31.486**. De asemenea, **17.975 sunt neșcolarizați**
2. În România funcționează **176 de unități de învățământ special**. Din cele 176 de unități de învățământ special, **69 au fost redenumite cu titulatura de Centre de Educație Incluzivă pentru** a bifa cerința legislației internaționale, acestea fiind în continuare unități segregate.

3. Accesarea sistemului de educație specială se constituie într-un **obstacol major în ceea ce privește transferul și/sau posibilitatea continuării studiilor** în sistemul public de masă.

Ex.: Potrivit Inspectoratului Școlar al Municipiului București, din 2010 până în 2015 doar 39 de copii dintr-un număr mediu de 3.000 de copii cu dizabilități din București au reușit să se transfere din învățământul special în cel de masă.

Doar în 2015 și 2016 forurile internaționale și europene au emis cel puțin trei documente strategice cu privire la situația și respectarea drepturilor copiilor cu dizabilități, documente față de care România are obligația implementării și luării de măsuri efective prin prisma Convențiilor internaționale la care este parte și a legislației europene. Acestea sunt:

1. **Raportul Raportorului Special ONU pe Probleme de Saracie Extremă și Drepturile Omului în urma vizitei de monitorizare în România din luna noiembrie 2015,**
2. **Comentariul General pe marginea Art. 24 – Dreptul la Educație – Convenția ONU pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități, emis de Comitetul ONU pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități, 2016**
3. **Primul Raport al Agenției Uniunii Europene pentru Drepturi Fundamentale – „Violența împotriva copiilor cu dizabilități: legislație, politici publice și programe la nivelul Uniunii Europene”.**

Cele trei documente reiterează situația precară a respectării drepturilor copiilor cu dizabilități și obligațiile asumate de România în calitate de stat membru al Uniunii Europene și semnatar al Convențiilor internaționale în materie.

În acest context, dorim să tragem un semnal de alarmă asupra a două probleme stringente în ceea ce privește situația copiilor cu dizabilități din România: SEGREGAREA și riscul ridicat de EXCLUZIUNE, DISCRIMINARE ȘI VIOLENȚĂ.

1. SEGREGAREA COPIILOR CU DIZABILITĂȚI ÎN ȘCOLI SPECIALE

Segregarea copiilor cu dizabilități în școli speciale, precum și calitatea precară a serviciilor oferite acestora în unitățile speciale de educație, precum și absența infrastructurii de intervenție și reabilitare a copiilor în comunitate reprezintă unul din semnalele de îngrijorare masivă în ceea ce privește România. Astfel, prezentăm cu titlu de exemplu o serie de obligații pe care ONU le reiterează cu privire la situația copiilor cu dizabilități din România:

- **Ministerul Educației din România trebuie să demareze tranziția graduală de la sistemul segregat de educație, la un sistem efectiv de educație incluzivă** – Philip Alston, Raportor

- **Guvernul trebuie să aibă în vedere înființarea unui mecanism independent de monitorizare a standardelor minime de accesibilitate, acomodare rezonabilă, calitate a educației, adaptată nevoilor copiilor cu dizabilități în școli.** – Philip Alston, Raportor ONU pe probleme de Sărăcie Extremă și Drepturile Omului – Vizită de monitorizare în România – noiembrie 2015
- **Art. 24 angajează Statul să pună capăt segregării în incinta unităților școlare sau în afara acestora din cauza naturii sale discriminatorii, asigurând, în schimb, predarea în clase incluzive cu suport adecvat** – General Comment Art 24 – Comitetul ONU pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități
- **Art. 24 din Convenția ONU pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități interzice condiționarea incluziunii de limetele persoanei și interzice Statului invocarea efortului disproporționat cu scopul de a eluda obligația asigurării adaptărilor necesare în școli** – General Comment Art 24 – Comitetul ONU pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități

2. EXCLUZIUNE, DISCRIMINARE ȘI VIOLENȚĂ

Ultimul Raport al Agenției Uniunii Europene pentru Drepturile Omului atrage atenția asupra faptului că *„fetele și băieții (copiii) cu dizabilități sunt mult mai expuși riscului de a deveni victime ale violenței fizice și sexuale și ale neglijenței decât restul copiilor fără dizabilități.”*

- Copiii cu dizabilități sunt mult mai puțin protejați deoarece se află într-o zonă de vid de reglementare, între protecția copiilor în general și protecția adulților cu dizabilități.
- Deși școlile ar trebui să joace un rol crucial în promovarea incluziunii sociale, totuși acestea rămân unități în care se perpetuează abuzurile împotriva copiilor cu dizabilități
- Principalele cauze ale violenței împotriva copiilor cu dizabilități au fost identificate ca fiind:
 - ***”Izolarea și segregarea de comunitate***
 - ***Lipsa de informare și cunoștințe despre dizabilitate***
 - ***Atitudini sociale bazate pe prejudecăți și teama de diferență***
 - ***Personal insuficient și necalificat***
 - ***Suprasolicitarea părinților de copii cu dizabilități lipsiți de alternative***

- **Copiii cu dizabilități percepuți ca victime sigure de către agresori**¹

Față de cele prezentate, solicităm Guvernului României și Ministerului Educației, ca până la demararea procesului de reformă în sistemul de educație conform obligațiilor României, emiterea unui act normativ în regim de urgență, care să prevadă următoarele:

1. Intsalarea de camere video în toate cele 176 de școli speciale din Romania,
2. Demararea unei anchete exhaustive în școlile speciale din România cu privire la situația abuzurilor împotriva elevilor,
3. Demararea unui program național de evaluare psihologică a personalului didactic și nedidactic din școlile speciale din Romania cu experți evaluatori independenți,
4. Elaboararea unui plan de măsuri de prevenire a abuzurilor și violențelor în școlile speciale,
5. Acordarea accesului reprezentanților societății civile în utățile de învățământ special din România pentru efectuarea de vizite de moinitorizare conform prevederilor Art. 33 din Convenția ONU pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități, ratificată de Romania prin Legea 221/2010.

Centrul European pentru Drepturile Copiilor cu Dizabilități

Maria Mădălina TURZA

Președinte

E-mail: madalina.turza@cedcd.ro

Telefon: +1-612-458-4299

Facebook Call: Madalina Turza

¹ „Violența împotriva copiilor cu dizabilități: legislație, politici publice și programe la nivelul Uniunii Europene” – FRA Report